

Božićna pšenica i Sv. Lucija

Na blagdan Sv. Lucije, zaštitnice vida, krojača i kovača, 13. prosinca, u gotovo svim krajevima djevojke su sijale pšenicu čijim se zelenilom prizivala plodnost i obilje u nadolazećoj godini. Narasla se pšenica, koja se po tradiciji vezala crvenom trakom koja je štitila od uroka, stavljala, ovisno o području, u kut sobe, na stol ili pod bor. U sredinu božićne pšenice, koja se sijala i u izdubljenu repu, negdje se stavlja jabuka, a negdje jedna ili čak i tri svijeće.

Na blagdan Sv. Lucije bilo je i raznih drugih običaja. U nekim su krajevima toga dana muškarci ogrnuti bijelom plahtom i maskirani u ženu hodali selom i strašili djecu i mlade djevojke noseći izdubljene tikve s urezanim očima i ustima i svijećom.

Na Sv. Luciju mnogo se gatalo, posebno o udaji. Toga su dana neudane djevojke na jedanaest papirića ispisale imena momaka za udaju, a dvanaesti su ostavile prazan. Svakog su dana po jedan neotvoreni papirić bacale u vatru. Zadnji su papirić na Božić odmotale, pa ako je bio prazan, znale su da se neće udati, a ako je na njemu bilo ime, sljedeće će se godine udati baš za tog momka.

Od blagdana Sv. Lucije započinjala je i izrada tradicijskog božićnog nakita. Izrađivao se od papira, slame i plodova.

ISTRAŽILA: NOELA RUKAVINA